

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Jugoslovansko bojišče.

Ves ta mesec vojska mej Srbi in Turki na Moravski reki pri Aleksincu in Deligradu miruje. Sovražnik sovražnika gleda, roko na puški. Vojska srbska pod generalom Černjajevem se okrepuje in utvrjuje tudi na levem bregu Morave. Tudi Turki, od vseh strani od Srbov obdajeni se utvrjujejo in čakajo. Srbska vojska je srčna in pogumna ter upa, da bode Turke na zadnje vendar le pobila, ker bode jim zmanjkovalo živeža in streliva ter na konec upehani Turki ne bodo mogli nikjer prodreti. Rusov vedno več prihaja Srbom pomagat. Černjajev je 3. t. m. v Deligradu ogledal novo legijo ruskih kozakov, ki so s konji k srbski vojski prišli.

O črnogorskem knezu govore še vedno (to se ve da le Slovanom sovražni), da hoče na svojo pest vojsko končati in s Turki mir skleniti. Mi tega nikdar ne verujemo. S tem bi on slovansko stvar izdal in sam svojo državo moralno pred Slovanstvom uničil. Za to je pa on premoder izkazal se dozdej.

Iz turškega tabora v Nišu se piše, da je turški poveljnik Abdul Kerim zopet novih čet na pomoč pobil. Zdaj stoji v moravski dolini 120 bataljonov Turkov in 8000 jezdecov Srbom nasproti.

Sicer pa Turki močno zbolevali. Iz Niša se piše „Pol. Corr.“, da iz taborišča pri Aleksincu dovažajo cele kupe bolnih vojakov v niško bolnico, ki je uže prepolna, kakor tudi v provizorične bolnišnice nij mogoče nobenega zbolelega več deti. 3. okt. so več bolnikov morali v daljno Sofijo voziti. Več jih umrje mej vožnjo. Tudi tifus se je v turški armadi uže pokazal in pričakovati je, da bodo

turškej armadi kmalu boleznj hujsi sovražnik nego so Srbi.

Rusko-turška vojna.

Močno si prizadevajo diplomati, da bi mir naredili ali vsaj večjih vojsk ognili se. Ali ne bode mogoče. Rusija je sklicala vse rezerviste in one vojake, ki so na odpustu bili. Turčija je odbila ponujane mirovne uvete pa pravi da se bode branila do noža. Če uže moramo Evropo pustiti, hočemo jo prej okrvaviti in opustošiti zemljo, na katerej smo bivali, pravijo divjaki turški. In v tej grozovitej pretnji tiči tolikanj strahu za kristijanske Slavjane, ki žive na Turškem in so vedno v nevarnosti, da Muhamedovci čez nje planejo in jih pokoljejo, da zares zasluži velika slovanska Rusija vse (naše in vsacega pravičnega človeka simpatije, da se pripravljaja rešit iti brate. Rusija bode marširala, če ne prej na spomlad gotovo in potem je reševanje orijentalnega vprašanja v njenih, v slovanskih rokah.

Kako se bode naše cesarstvo postavilo? V včerajšnjem listu smo razložili, da bi Magjari radi, naj bi se naši regimenti za Turka proti Rusu, za nevernega mohamedana proti svetemu križu borili. Čudno, da strašno je, da more krščanski narod kaj takega nasvetovati. Dobro pa je, da Magjari nemajo dosti več kot svojo slepo jezo na naše brate Ruse, kajti zanesljivo se poroča, da grof Andrassy nij družega dosegel, nego, da je Avstrija Rusiji ne utralnost obljubila. Ker se zdaj po večjem celo avstrijski Nemci (in ti gotovo ne iz ljubezni) oglašajo zoper magjarske blodnje in slepostrastno huzarsko politiko, prepričani smemo biti, da če Avstrija do tega pride, da bode v akcijo stopila, našli jo bomo spomladi v vrstah proti Turčiji, ne pa po magjarskih

željah za obstanek azijskega brata, divjaka Turka, borečo se.

Sicer pa tudi mi Avstrijci želimo miru za sebe in našo vojsko. Vojna je strašna stvar. Stane krvi in denarja. Pri nas je polno revščine, pomankanja denarjev, slabe letine so, kmetijstvo in obrtnijstvo propada. Mir za nas je prekorišten. Torej naj bi Avstrija pustila, da se stvari v orijentu same po sebi na bolje razvijo s pomočjo Rusije. In Prusija menda bode na to delala, da se tak mir ohrani. Mogoče je da Avstrija neutralna ostane. Kajti Bismarkov organ „Nordd. Allg. Ztg.“ pravi v zadnjem članku, da položaj nij še tak da bi mir moten bil, „vsaj za zdaj ne bode vojske mej krščanskimi državami.“ To se pravi, Nemčija prepušča Rusiji vojno zoper Turke, a drugi se ne bodo vmešavali.

Kitajci in Angleži.

Angleži imajo poleg Rusov in vseh, kateri želé, da bi se orijentalno in slovansko vprašanje po pravici rešilo, še družega sovražnika, na katerega bi se bili uže gotovo spravili v vojsko, ko bi jih orijentalne zapletke ne zadrževale, to so Kitajci. Prepričani smo, da Angleži in mej Kino je pa prosto ta, da Kitajec Angležu brani vstop v svoje „nebeško kraljestvo,“ in mu celo kolikor more brani in ovira vstop v kitajske obmorske luke. Tako Angleži s Kitajem ne morejo trgovati, to jih jezi, za to hočejo Kitajce kaznovati in z mečem pridobiti si pravico. Jezi pa to ponosne Angleže tem bolj ker drugi narodi, Francozi, Rusi itd. smejo v notranjest Kitaje, le Angležem se pot ovira. Ruski inženirji z ruskimi vojaki smejo skozi Kitajsko hoditi, ko iščejo najboljših trgovinskih potov, Angleži pa ne. — Zato se pa Kitajci na boj pripravljajo in — kar je naj-

Listek.

Valovi srca.

(Izvirna novela, spisal J. Medvedov.)

(Dalje.)

VII.

Priletni Javorski se čez noč uže iznebi jeze, katero mu je bil razvnel Rastislav, in po tem mu tudi kmalo ublaži se duhtenje na maščevanje. Klubu temu mu misel na mladega doktorja vendar ne more in noče več iz glave. To, kako je on, znanstveno omikani mladenič, možato in navdušeno branil pa podkrepljeval svoje politične nazore, vriva mu marsikako novo premišljevanje, do kakoršnih se on doslé še nikoli nij bil popel. Kakor toliko njegovih pristrancev, je tudi on do zdaj brez lastnega prevdarka kar po razvipitih, Slovanom sovražnih predsodkih zaničeval vse,

kar se tiče imena in prizadevanja slovanskega. Ali pa zdaj ko pretehtava in uvažuje Rastislavove besede, katere mu še vedno živo doné po ušesih, meni tudi vse bolj in bolj spoznavati, da on nij govoril praznih marnj, ter da nepristran človek bi njegovim izrekom res ne mogel ugovarjati veljavnega kaj.

Dalje je bil Javorski uže davno tudi opazil, da Rastislav je bil več ko samo prijazen Ljudmili. In to mu je bilo vrlo ljubo in po godu. Z največjo radostjo bi bil videl Ljudmilo njegovo nevesto. Poleg tega je dobro vedel, da tudi ona goji tiho nagnenje do njega če prav mu ves čas nij še besedice omenila o tem. Nij torej tudi ne motil se, zakaj je ona zadnji čas sem postajala čedalje tožnejša in zlasti ne o pomenu njenega bledečega pa več- in večkrat rosnega obličja, kar je Rastislav njegovi hiši poslednjikrat obrnil hrbet. Le to trpko stanje Ljudmilino je torej bolelo tudi njega, ker je zelo ljubil svojo bratranko;

ali tolažiti jo si ne upa, ker mu očita vest, da zlasti on je kriv njenega tihega trpljenja.

Po vsem tem jame Javorski kesati se, da je le zaradi njemu nasprotnega mnenja političnega tako zelo žalil Rastislava, sicer vrlega in duhovito izobraženega mladeniča, ki je tolikrat bil mu na najboljše zabavo, in po katerem je obetal si tudi še dokaj upanja in sreče za ljubljeno Ljudmilo.

Tako poteče štirinajst dni, žalostnih pri Javorskem.

Po tem časi je Rastislav zopet vrnil se v Bs*. Na potovanji je tudi njemu deloma ublažil se razdraženi duh naprem Javorskega hiši. Proti Javorskemu samemu pač nij še spremenil svoje misli, ali proti Ljudmili —? Ljubil jo je sè srcem in pametjo uže, ko nij bil še prepričan njene nasprotne ljubezni. Koliko bolj se je ljubil jo potem, ko mu je ona tako milo odkrila svojo ljubezen. Kako bi bila torej le malodnevna odsodnost od nje

bolj žudno — od angleških fabrikantov kupujejo orožje, ladije itd.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. oktobra.

Grof **Beust** je bil na Dunaji, pa je 6. t. m. zopet v London odpotoval. Gotovo da je delal v protiruskem smislu. Vendar veliko upliva na dvoru, kjer bo odločitev, hvala bogu da mož nema.

V **Ogerskem** zboru je finančni minister predložil proračun za leto 1877, kateri kaže 15 milijonov deficita. (Potem pa še „Pesti Naplo“ se sabljo rožlja!)

Ministerski predsednik je odgovoril na interpelacije zaradi vzhodnjega vprašanja in rekel da je ogersko ministerstvo v soglasju z Andrasseyjevo politiko, katera gre na ohranjenje miru a tako, da lastni interesi v škodo ne pridejo, ter da se osoda narodom v Turčiji zboljša.

Vnanje države.

Iz **Peterburga** se poroča: Vsi rezervisti in vojaški odpustniki so k vojski sklicani.

Iz **Carigrada** se poroča, da je angleški poslanik 5. okt. izročil sultanu svojo poverjenico in je imel z ministrom vnanjega privatno avdijenco.

Francoska ja odbila, da bi ona začela vabiti veselice na kongres, ali izjavila se je, da je pripravljena k vsacemu koraku pristopiti, ki bi navajal do mira.

Angleška vlada odbija predlog, naj bi vse evropske flote s tem naredile „demonstracijo“ proti Turčiji, da se v Carigradu zbero in z navzočnostjo svojih kanonov prisilijo turško vlado k bolj mehkim pogodbam.

Iz **Londona** se poroča, da diplomacija zdaj zopet vse kriplje nateza, da bi dosegla premirje za jeden mesec, da bi mej tem časom mir naredila.

Dopisi.

Iz Rusije 2. okt. [Izv. dop.] (Dve besedi o sedanjem ruskem narodu.) „Je li treba govoriti o kmetih posebno, o narodu v tesnem pomenu besede, o ljudeh, neimajočih svoje besede, svoje volje več ko 200 let? Ne, o narodu govoriti nij treba, za njega govorijo njegova dela. Ta narod, kateri radovoljno postopa v nezavidno vojaško službo, kateri odpravil bi se na krvavo polje v tisočih, če bi mu bilo mogoče; ubogi polulačni delavci, mali trgovci i trgovske s kapejnim tovarom, oddajoci poslednjo kopejko v prid Slavjanom, vsi ti glasno pričajo, da še

žive potomci Mininih, novgorodske dobrovoljne družine, da še žive potomci velikanov pobivših Tartare, Lehe, pobivših vse horde, napadavše na Rusijo i pribojevavših si svobodo.

Ime Černjajeva, obdano z oreolom slave i bezkoristja, legijoni Komarovih, Šinkovskih, Šarapovih, Izmajlovih i družih, ruskih oficirov, borečih se za južnega brata, padli Rajevski, Kirijevi, Dimitrijevi i drugi, stotine častnikov in uradnikov, pustivših ženo, dete, famulijo, šedših in še idočih na smrt, na muko, pod ostrupele krogle, pod nože Čerkezov, Bašibozukov, Angličanov itd. dokazali so vidno, da v Rusiji še niso izginoli potomci Požarskih, Skopinih, Hmelnickih, Dolgorukovih, Šeremetjevih; ne izginoli še potomci istih bojarov, kateri so premagali pol sveta, katerih zmagonosni kriki so razdavali se v Aziji in Evropi, mej Oceanom in Atlantom, mej večnim ledom in piramidami.

No razred, kateri sestoji iz dela ruskega obrazovanega naroda, uže nema v sebi tako splošnega srda, kakor prost narod. Dolga tihota, dolgi tisk discipline, carstvovavše po vsej Rusiji, posebno pa v tem razredu, imel je na njega silni vpliv, in je oslabil v njem silo tvrdost, katera je narodu hranila čuvstvo državljanstva. Je del v obrazovanem razredu, kateri gleda na vse zajave prostega naroda z nekakim nasmehom, če ne sovraštvom.

Ta del obrazovanega razreda družbe od jeze piše na klike naroda, na stotine prostovoljcev, naglasne klike radosti, navdušenosti in tvrde volje naroda, pomagati trpečim sobratom. To so vam ljudi discipline, privajeni samo na vsklike vojakov, s katerimi oni morajo odgovarjati svojim načelnikom, vsklike po komandi; dalje, oni navajeni misliti, da i služiti more se samo na komando v raznih polkih, v raznih pisarnah. In tako so tem ljudem vse izjave volje in navdušenost naroda „brezumno vpitje bezumcev“, ali kar je še žalostneje, prestopljenje discipline, prestopljenje blagočinja, prestopljenje reda, jedva li ne vstaja. Ta klasa hvala bogu nij mnogobrojna in jo sovraži in prezira vse, kar ljubi domovino, kar ljubi slovansko Rusijo.

No zavsem izginola je iz hrabre ruske družine druga klasa. Kje so potomci kupcev, moskovskih gostov, kateri bili bi pripravljeni založiti vse svoje imetje, svoje žene, svoje otroke za ohrano domovine, vere, bratov? kje so potomci kupcev, kateri so vrgli svoje ma-

gacine, napolnene z dragocenim tovarom, da bi postopili v družino hrabrecev Minina, Danskega; kupcev, kateri so žgali svoje domovje, svoje imenje, da bi ga ne dali vragu? Zastonj boste jih iskali: večji del je na njihovo mesto stopila kopija, ili resničnejše parodija tolstega samoljubja, razuzdanega francoskega buržoa, kateri zmerja um, talent, zaslugi po količestvu rubljev v svojem žepu, kateremu je vera — žep polni denarja, državljanstvo — goljufija za denar, ljubezen — ženska — blodnica.“

To vam je pošteno, odkrito, objektivno pisanje, sodba izrečena v Moskovskih „Sovremennih Izvěstjah“ o sedanjem gibanju ruskega naroda v prid slovanstva. Da, iz tega vidno, ka imamo svoj način, svoje paralele, pokazati radost in gnjev nad svojim narodom, ka nam nij treba ni Wagnera, ni Bayreutha, ni „nemških medvedovih kož“ ni primitivnih dovtipov na „šarpijo slovansko,“ da bi pokazali iskreno sočuvstvo Srbom. F. M. Št.

Domače stvari.

— (Iz Hrvatskega Primorja), iz Kraljevice se „Slovenskemu Narodu“ 7. okt. brzojavlja: Saborskim zastupnikom izabran je danas ovdje narodni opozicionalec Niko Polić jednoglasno. (To nas veseli. V hrvatskem saboru zares treba — Slovanov, in g. Polić čujemo, da je poleg Hrvata tudi Slovan.)

— (Drž. poslanec dr. Vošnjak) je denes Ljubljano zapustil in se podal skozi svoj volilni okraj na slovenskem Štajerskem na Dunaj, kjer ostane za ves čas zborovanja državnega zbora.

— (Ljubljanski kazinarji) so imel predvčeranjem svoj politični shod v kazini in poslanec njihove stranke, g. dr. Schaffer je govoril in obetal, kako bode glasoval v državnem zboru glede nagodbe z Ogersko. Poskušal je nekaj govoriti celo g. A. Dreo. Tudi g. Lukman je govoril. Mi kritikovati tega shoda in teh govorov ne smemo, ker se konfiskacije bojimo. Ali kadar pride čas in — glasovanje v državnem zboru, utegne uže prilika biti, da bode mogoče besedo ziniti o tem kaj se obeta in kaj se stori.

— (Ljubljansko mestne svetovništvo) se bode z deputacijo pod županovim vodstvom poslovilo od vojaškega poveljnika fml. Pürkerja, pred njegovim odhodom na Hrvatsko.

mogla udušiti mu tako ukoreninjen čut? Da, pa zdaj, ko je tako hudo maščeval se nad njo, ko je tako neznanu ona trpela zavoljo njega, zdaj je tudi njemu orahljalo se srce. Najmenj žalega jej noče več. Narobe, smili se mu in ljubi jo, kakor še nikoli! Silno rad bi bil tudi take svoje čute naznanil Ljudmili. Le spomin na to, kako je ona poprej mrzlo in in skoraj zaničevaje prezirala njegovo ljubezen, kakor tudi misel na razpor z njenim stricem: to dvoje mu še in še zadržuje odločbo, da bi češ kakor skesan grešnik pribežal v hišo Javorskega.

Prijeten sabotin popoldan je bil prve dni listopada. Javorski je sè svojo bratranko Ljudmilo sprehajal se zunaj Bs*. po priljubljeni mu zaloki. Žalujoči jesenski obraz, sahneča priroda in zlasti pred kratkim pretekli dogodki močno težé obema na srce, da vsak njun pogovor, kmalo opeša. Tako dosežeta skoro uže znano nam brv čez potok.

Tu Javorski obstoji. Po kratkem zami-

šljenji obrne se na jedenkrat proti bratranci in preprijazno vpraša:

„Ljudmila! po pravici mi povej, kaj meniš ti o mladem doktorji Rastislavu?“

Ljudmila se nekaj prestraši. Zazdi se ji namreč, da stric jej zato stavi tako nepričakovano vprašanje ker slutiti pač predmet njenega nepreslednega tajnega premišljevanja. Malosrčno torej pravi:

„Zakaj me vprašate to, stric?“

„I nu, ker menim, da ti ljubiš mladega doktorja.“

„O stric —!“ izgovori ona samo pa bojazljivo povese oči proti tlem.

„O brez strahu mi lahko poveš odkritosrčno. Ne smeš misliti, da ti hočem očitati kaj. Jaz sam moram spoznati, da Rastislav je po vsem, kar se tiče njegovih telesnih prednost, dušnih zmožnost in njegovega značaja, meni celo vseč. On je čverst mladenič, preugoden v družbovanji, bistroumen in visoko izobražen. Po tem vsem menim, da njega

čaka še častna prihodnost. Tudi, kar se tiče političnega prepričanja njegovega, ne bi jaz pa zdaj imel tolikanj zoper njega. S kratka, jaz stoprv zdaj prav spoznavam tega mladega gospoda vrednost in ne morem si kaj, da ne bi cenil ga visoko.“

Kakor rosa na zveneno cvetlico, tako je vsaka teh njegovih besedi dobrodejno-blažeče padala Ljudmili na srce. Tiha radost nove vskaljene nade jej milo igra v očeh in na obrazi.

„Zato,“ nadaljuje Javorski „poveš mi brez skrbi, Ljudmila: je-li ljubiš Rastislava, ali ne?“

„Dragi stric — jaz ne morem drugač — ljubim ga!“ reče ona po kratkem premolku in zorno teli v lica.

Kratek molk nastane. Javorski baš zopet zine, da bi spregovoril, pa beseda mu zastane na jeziku. Zagledal je namreč sprehajalca onkraj brvi bližati se jima. Precej spozna Rastislava.

„Na zdravje! gospod doktor!“ zakliče

— (Brandstätter) je v ječi zbolel in tifus dobil, pravijo dunajski listi.

— (Poslanec Seidl) pa še zmirom misli, da nij toliko čuden mož postal, da bi moral mandat položiti!

— (Iz Hrvatske) se piše „Sl.“ Čim bolj se približuje iztočno vprašanje svojemu koncu, tem manje se ozira svet na Hrvatsko, ki bi bila morda z odločnejšim ravnanjem gotovo bolj uvažena nego je sedaj. Kako žalostno je za nas Jugoslovane, da se tako imenitna korporacija, kakor je hrvatski sabor, niti zmeniti ne smo o važnjem dogodjaju na jugu, ampak da se razida tako tiho, kakor da ga niti ni bilo. V svojem krilu hrani hrvatska zemlja tisoč in tisoč beguncev, katere mora preživiti, kajti težko je od lakote umreti. Ali od kod pomoči, ko so jim še te krajcarje odvzeli, katere jim je s početka vlada dajala, v celej zemlji pa je letos sploh slaba letina? In nobeden se zato ne zmeni. — A žalostna raja naj pogine, vsaj tako želi magjar ter prepo-veduje celo, da se zanje kedo oglasi. Hrvati so popustljivi, zatorej jim drugi zapovedujejo, oni preveč ubogajo, zatorej se odstranjujejo od Slovanstva.

— (Popisovanje konj) mestnega okraja ljubljanskega se bo vršilo 12. t. m. na somenjskem zdaj Cesar-Jožefovem trgu. Konji mestni in iz kapucinskega predmestja pridejo na vrsto ob 8. uri, iz šempeterskega predmestja in s Poljan ob 9. uri, iz Gradišča, Krakovega, Trnovega, Karlovškega predmestja in iz Kurje vasi pa ob 11. uri. Posestniki naj pridejo ob pravem času s svojo živino, da ne bo kakšne zmešnjave.

Razne vesti.

* (Dve štipendiji) po 200 goldinarjev ste razpisani za učence kmetijske sadje- in vinorejske šole v Feldsbergu na spodnjem Avstrijskem. Pogoji so: 1. Prošilec mora kot redni učenec v omenjeno šolo uže sprejet in Avstrijanec biti, 2. Izkaz dobrega napredovanja v prejšnjih študijah, 3. Priložiti se mora krstni list. Prošnja se mora vložiti do 5. oktobra pri ravnateljstvu omenjene šole. Želeti bi bilo, da bi se za te štipendiji tudi Slovenci oglasili.

* (Žitni pridelki) v naši carevini, kar jih za prodaj ostaja: pšenice 4 milijone hektolitrov; reži prav malo; ječmena 5. milijonov; ovs 7—8 milijonov hektolitrov.

* (Samoumor na železnici.) Iz Ljubnega se piše: Hči neke tukajšnje vdove, mlado, lepo dekle, imela je več časa z loko-

stopajočemu na brv. „No, kako ste kaj opravili svoj posel?“

Rastislav meneč, da Javorski hoče podražiti ga, odvrne hitro zavestno: „Najboljše! Imeti moremo upanje, da vsi naši kandidatje bodo izvoljeni.“

„Tedad vam čestitam na tako povoljni vspeh, čestitam!“

„O naj nam čestitajo ali ne naši sovražniki, to nas malo briga. Mi izpolnujemo svojo sveto dolžnost,“ odreže Rastislav naglo.

„I kdo vam pa pravi, da mi — da jaz sem nasprotnik vaš? Menim, da po dejanji še ne morete imeti tega prepričanja o meni,“ pravi Javorski prihajaje prijaznejši.

„No če je tako — če ste tako hvalevredno premenili svoje politično mišljenje, gospod Javorski, bilo bi mi zanimivo to slišati,“ odgovori Rastislav zadovoljno začuden.

„Rad vam hočem to razložiti, ako blagovolite do trga nama delati družčino.“

Rastislav mu na to nepričakovano pova-

motivnim kurjačem ljubezensko razmero. Ta pa je razen za to zvezo in za obilno, trudno delo imel še za druge reči dosta časa. Deklica vsaj je vedno sumila, da jej ta mož nij popolno odkritosrčno vdan, akoravno ga je ona iz celega srca ljubila. Ko se je o gotovosti te sumnje prepričala bila, sklenila je svojemu življenju narediti silovit konec. Oni, ki ji je zdrobil srce, naj bi jej zmlinčil tudi drugo truplo. 2. oktobra je imel kurjač službo, na vlaku ki pelje od Brucka v Ljubno. Nekaj minut pred Ljubnom zagledata mašinski vodja in kurjač dekcle, ki se je gotovo v samoumornem namenu vlegla preko tira. Vsa znamenja, vse zaviranje je bilo zastoj. Voz se nij dal več vstaviti. Tako je ta kurjaški Don Juan peljal se čez žrtvo svoje nezvestobe. Dekle je ležala na onej strani, kjer je po navadi kurjač stal. Truplo je bilo mej tiri, glava pa je čez visela, da so jo kolesa popolnem ločila od života. Zraven je ležal košek, v njem pa dnevna knjižica pa listek, na katerem so bile zapisane besede: „Srmt se bliža!“

Javna zahvala.

Prejel sem od slavnega odbora p. n. gg. kegljavcev v čitalnici 120 gld. za razdelitev mej naše uboge pogorele, in štejem si v dolžnost najtoplejšo zahvalo vsim dobrotnikom v imenu pogorelecev izreči.

V Logatcu 3. okt. 1876.

Matej Markič,
župnik.

Dunajska borza 7. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	65 g'd.	50 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68	60
1860 drž. posojilo	111	20
Akcije narodne banke	848	—
Kreditne akcije	152	70
London	123	—
Napol.	9	84 1/2
C. k. cekini	5	90
Srebro	102	25

Zobni zdravnik

dr. Tanzer,

docent zobozdravljenja na univerzi v Gracii, bode od bodočega tedna počeni v Ljubljani, hotel Elefant sobna št. 35 in 36 nad hišnimi vratami, II. nadstropje svoje

„zobozdravne in zobotehnične ordinacije“ obdržaval, in sicer natančno skozi 14 dni.

Onim p. n. pacientom, ki se nevideni v kakej hotelnej sobi hočejo dati ordinirati in operirati, postreže se po želji, ako se prej pri hišini oglasijo.

Dr. Tanzerjevi c. kr. priv. zobni preparati: Antiseptikon — ustna voda, flašica 1 gld, velika škatulja zobnega prahu 1 gld. doza zobne paste 80 kr., in paketek paste po 30 kr., — vse to se dobiva i pri njem i pri gospodu Mahru in Birschtzu. (312)

bilo iz marsikakih vzrokov rad vstreže po želji. S posebim zanimanjem poslušaj, kaj pripoveduje Javorski, da je tako hitro prenagnilo ga spoznavati se k slovensko-narodnim nazorom političnim. Sodeč po njegovih ravnih in skoraj navdušenih besedah za narodno reč mu po polnem verjame njegovo spreobrnitev, če tudi ne izpoznavša še njenega pravega poudara. Ali nad tem se ne izpodtekuje. Vesel in zadovoljen pravi:

„No če je vam, gospod Javorski možata resnica s takimi mislimi, potlej bodeva zopet osobna prijatelja, če tudi sva do denes bila politična protivnika,“ rekoč mu seže v roko, kakor na spravo.

„Gotovo teh misli sem zdaj, in tacega mnenja tudi vedno ostanem. Saj svojega lastnega prepričanja prav za prav nijsem imel še dozdej. Govoril sem za družimi. Stoprv vi ste napeljali me, da sem sam jel politično misliti in soditi,“ pravi Javorski.

„To me zelo veseli, to mi je na veliko

Služba podučitelja

oziroma

podučiteljice

na narodnej dvarazrednej šoli v Vidmu na spodnjem Štajerskem z dohodki IV. razreda in prostim stanovanjem se razpisuje, in g. prosilci ali prosilke naj prošnje do 18. oktobra 1876 krajnemu šolskemu svetu v Vidmu pošljejo.

Okrajni šolski svet v Brežicah,

21. septembra 1876.

(296—3)

Predsednik: **Josek.**

Dobijo se tudi dobre instrukcije v Vidmu in Krškem.

Izurjen, trezen, slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen

kancelist

dobi takoj službo pri

Dr. Gvido Srebre,
advokatu v Brežicah.

(302—3)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

izdeljuje **Gabriel Piccoli**, lekar na dunajskeje cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška . . . 40 kr.
1 steklenica ustne vode . . . 60 kr.
(: 3—25)

Rabi se uže več ko
1 1/2 milijonov komadov.
Črez 150 častnih priznanj.

Po določenih fabričnih cenah.

Stena garancija s certifikatom.

Na Kranjskem jedina zaloga
pri (174—10)

Franju Detterju,

glavni trg, št. 168 v Ljubljani.

zadostenje, da sem takega moža pridobil na narodno stran,“ meni Rastislav in rad pusti roko, katero mu Javorski povšečno potresa.

Po tem razgovoru, katerega je Ljudmila posebno pazljivo poslušala na svojo preveliko radost, obrne se Rastislav proti njej in prijazno povpraša:

„Gospodična Ljudmila! Kako ste pa vi preživeli ta čas, kar se nijsmo več videli?“

„E, malo dolgočasno, menim,“ pravi Javorski, ko ona brž ne izpregovori.

„Pač mogoče v tem časi jesenskem. Tudi jaz sam nijsem bil pravega vedrega duha, pa motil me je moj posel. Upam, da pridemo po zdaj na stari red, zlasti če bode gospodična pri volji —“

„To je le na vas, gospod doktor, verjemite! Če bodete blagovolili po svojej nekdanji, prijazni navadi skazavati nama čast sè svojim obiskovanjem — midva bodeva vsaki čas vesela vas,“ zagotavlja Javorski.

(Konec prih.)

Tuji.
6. oktobra:

Zveza: Prager iz Lipnice. — Detela iz Tržiča. — Schmidt iz Dunaja. — Zorec iz Novega mesta. — Polak iz Gradca. — br. Pillat iz Benetk. — grof Palavačini iz Berlina.

Gostilna v najem.

Ena dobra gostilna v rudarji **Bezlinac na Hrvatskem** se oddaje. Pridružena je tudi mesarija in pekarija. Odgovarja v tem gospod redaktor Müller v gospodskih ulicah v Ljubljani. (307—2)

Štev. 68/L. o.

Naznanilo.

Podpisanemu likvidacijskemu odboru je občni zbor delničarjev „prve občne zavarovalne banke Slovenije“ v likvidaciji dne 28. septembra t. l. prosto prodajo bankinega nepremakljivega posestva zaukazal. V sled tega se bode v prvi vrsti prodala **bankina hiša št. 24**, tik zvezdnega drevoreda v Ljubljani, ki obstoji iz dveh nadstropij in je v najboljšem stanju, ker je bila pred malo leti lično popravljena; tistim, ki jo kupiti želé, se to s tem pristavkom naznani, da svoje dotične ponudbe v prvem nadstropji omenjene hiše skrajno do **31. oktobra t. l.** oddajo, kjer lahko tudi v vseh teh zadevah natančneje poizvedo. V Ljubljani, dné 2. oktobra 1876. (304—2)

Likvidacijski odbor
„prve občne zavarovalne banke Slovenije“ v Ljubljani.

Za vsako gospodinjstvo

■ ■ ■ priporočamo za zimski čas ■ ■ ■
za neizrečeno nizko ceno **5 gld. 50 kr.** sledeče praktične in dobre predmete:

1 lepo petrolejevo lampo z varnostnim gorivom.	6 pravih karlsbadskih porcelanovih podstavkov.
1 aparat za čaj kuhati, s katerim se v 2 minutah naredi najboljši čaj.	6 čajevih žlic iz britanskega srebra.
1 pravi karlsbadski porcelanov vré za čaj.	1 lepo škatljo za sladkor z veksirnim zaklopom.
6 pravih karlsbadskih porcelanovih skudelic za čaj.	1 britanske klešče za sladkor.
	1 praktično čajevno cedilo.
	2 krasna salonska svečnika iz bronza s figurami.

■ ■ ■ Vsi tukaj navedeni povse lepi in praktični predmeti stanejo skup le **5 gld. 50 kr. av. velj.** in se dobivajo iz novo odprtega **velikega prodajališča** (301—2)

Blau & Kann,

Dunaj, mesto, Babenbergerstrasse št. 1.

■ ■ ■ Zavijanje zastonj. Pošiljatev proti kasi ali povzetju. ■ ■ ■

Licitacija.

12. oktobra 1876 bode se na graščini Schernbüchel pri Čemšeniku blizu Doba, zadnja pošta Vir, dobrovoljno po dražbi prodalo: 9 krav, 2 vožnja konja, 1 žrebe, več gospodarstvenih in drugih orodij, izmed teh posebno dobra ročna mlatilnica, eden na pol in eden popolnem pokrit voz, zbirka mizar-skih orodij in citronova drevesa. (310—2)

Ces. kralj.

(292—3)

dvorni puškar

Ivan M. Erhart,
v Mariboru

priporoča svojo zalogo za darila o Božiču in novem letu.

Puške dvocevke od spredaj za nabijati iz železa od . gl. 11— 15

Puške dvocevke od spredaj za nabijati iz svila (drota) od . . . . . 16— 30

Lefauchaux (lefošé) od . . . . . 20—200

Lencaster (lènkaster) od . . . . . 35—250

Revolverje od . . . . . 5— 18

Pistole dvocevke . . . . . 2.40 kr. enocevne 1.20

„Vedno se tudi nahajajo v zalogi vsakovrstni patroni in drugi predmeti za lovce.“

Popravljanje se izvršuje naglo in prav po nizkej ceni.

I. največji établissement za moško obleko

na Kranjskem

M. Neumann-a v Ljubljani,

Lukman-ova hiša,

priporoča za sedanjo sezono v največjej izbirkli:

Popolne jesenske oprave	od gl. 20, 24 do 40
Zimske suknje, s klotom ali snovno podlago	„ „ 18, 25 „ 50
Suknje za lov, iz klobučine ali lodna, podložene	„ „ 7, 9 „ 16
Plašči za pot, iz snovi in lodna, podloženi	„ „ 12, 16 „ 30
Mencikovi, iz snovi in lodna, podloženi	„ „ 15, 18 „ 40
Mestni kožuhi, z bizamovo podlago, podloženi	„ „ 60, 70 „ 80
Potni kožuhi, s sedmogradci in šopni, podloženi	„ „ 45, 55 „ 100
Kožuhi za na lov, z belimi jagnjetovimi kožami, podloženi	„ „ 16, 18 „ 25
Spanjske suknje	„ „ 9, 12 „ 18
Dežni plašči	„ „ 9, 12 „ 25

Obleke za dečke in otroke

za vsako starost, po čudno nizkih cenah.

Najnovejše in najelegantnejše

 v konfekciji za dame

po dunajskej in pariškej modi.

(313—1)